

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

økonomiske depression er så usikre, at vi slet ikke ved, hvad form og retning den vil få. Vi ved ikke, om det fortrinsvis bliver en landbrugskrise eller en industrikrise. Vi ved ikke, om der i det hele taget bliver nogen krise; der er heldigvis også mulighed for det stik modsatte. Vi ved ikke, i hvor høj grad Vesteuropa i samarbejde med det britiske commonwealth kan foretage økonomiske foranstaltninger, der måske kan holde denne del af verden fri for en del af krisen eller i hvert fald helt ændre dens karakter for vort vedkommende. Vi ved ikke, i hvor høj grad den øst-vesthandel, det ærede medlem var så stærkt inde på, kan ændre konjunkturbilledet. Vi ved ikke, hvorledes hele det handelspolitiske klima, hvori konjunkturedgangen eventuelt vil komme til at foregå, bliver. Vi ved ikke, om det bliver et klima af fortsat frihandelstensdens eller et klima, hvor toldrestriktioner skal bygges endnu stærkere og mere protektionistisk op, eller om det bliver en situation, hvor man på ny vil vende tilbage til importreguleringerne ude i verden. Vi ved intet af alt dette. Vi kender heller ikke det pengepolitiske klima. Vil der komme devalueringer i Europa eller i de oversøiske lande? Hvilken rentepolitik vil man føre? Hvordan vil det gå med oprustningen? Vil den tyske oprustning pludselig vise sig som en væsentlig og måske ekspansiv økonomisk faktor i Europa? Intet af alt dette ved vi, og når vi ikke kan besvare disse spørgsmål, ville det være mere end let-sindigt at forsøge at lægge praktiske retningslinier for en antidepressionspolitik i det lille Danmark. Vi kan overveje sagen så langt, det er muligt. Det foregår i arbejdsmarkedskommissionen, det foregår ved de investeringsoversigter, vi søger at skaffe tilveje, og naturligvis ved, at tanken om konjunkturudviklingen altid er forrest i vore overvejelser ved praktisk talt enhver økonomisk disposition, der foretages.

Såvel det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard som det ærede medlem hr. Aksel Larsen var inde på problemer vedrørende øst-vesthandelen og var bekymrede for, hvorvidt der nu blev foretaget nok fra regeringens side til fremme af denne handel. Nu er det jo nok sådan, at det, regeringen kan gøre på dette område, til syvende og

sidst kun bliver en assistance med at skabe rammerne for, at denne handel kan foregå, og for, at den kan florere; til syvende og sidst skal kontrakterne sluttet af vore forretningsfolk og af vore importorganisationer, og hvad vi nu har på dette område. Jeg tror dog at turde sige, at regeringen gør alt, hvad der er gørligt. Netop i dag er en delegation af danske brugsforeningsfolk rejst til Moskva for at gøre studier og vel sagtens også overveje indkøb. Både landbruget og industrien overvejer og forbereder tilsvarende delegationer, som vil rejse til Sovjetunionen med det formål at gøre indkøb. Fornylig har der i landbrugsministeriet fundet en forhandling sted med henblik på at skabe kontraktrammer for hvedeindkøb i Sovjetunionen. Samtidig forbereder man fra dansk tekstilindustri side bomuldsindkøb fra Sovjetunionen. Jeg tror ærligt talt, at regeringen gør alt, hvad der er menneskeligt muligt for at fremme denne samhandel. De tillægslisteforhandlinger, der har stået på i nogen tid i forbindelse med afsætningen af yderligere fire køleskibe til Sovjetunionen — som der iøvrigt nu frit kan sluttet kontrakt om — vil forhåbentlig snart være afsluttet, og regeringen er i fuld gang med at forberede grundlaget for en ny årsaftale. Jeg siger en ny årsaftale, men vil dermed aldeles ikke udelukke, at vi fra dansk side vil være interesseret i at slutte aftale for et længere åremål end et år, hvis der er forretningsmæssig og handelspolitisk fornuftig basis for det.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var inde på forskellige betragtninger over arbejdsmarkedets bevægelighed. Det har vi tidligere i dette folketingsår haft en lang debat om, og jeg skal ikke føje yderligere til. Det ærede medlem ved, at jeg er ganske enig med ham i, at bevægeligheden på arbejdsmarkedet er en meget betydningsfuld ting, og at den bør forøges. Jeg tror i denne forbindelse mest på de positive fremgangsmåder. Vi afholder for tiden arbejdsmandskursus landet over, noget der allerede blev startet i den tidligere regerings tid, og hvorved man trækker arbejdsmænd ind på 3 ugers kursus og lærer dem moderne byggemetoder, så de er i stand til at gå ind i det utraditionelle byggeri. Disse kursuser, der er blevet en stor succes, har hidtil kun været afholdt i Jylland, men vi har netop